

at Banernes Stilling med Hensyn til Bestyrelse og øvrige Driftsforhold skal fastsættes nærmere ved Lov, og skal Forslag til en saadan Lov blive at fremsætte senest for den i 1882 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Derefter tilføies der i Paragrafen: „Indtil denne Lov er udkommen, bestyres Banerne i Forening med de nuværende Statsbaner og efter de for disse gjældende Lovregler; dog blive de Hovedforandringer i Administration, Driftsplan og Taxter, som Regjeringen maatte anse nødvendige at foretage, som Følge af de sjællandske Baners Optagelse i Statsbanenettet, at fastsætte ved kongelig Anordning“. I Henhold til denne Bestemmelse blev der altsaa paa den ordentlige Rigsdagsamling for 1882-83 fremsat Forslag til Lov om Statsbanernes Bestyrelse. Dette Lovforslags Behandling blev imidlertid ikke tilendebragt i Rigsdagen, og derefter blev det væsentlig i uforandret Skikkelse forelagt Rigsdagen i den ordentlige Samling forrige Aar. Heller ikke her lykkedes det at komme overens om Lovforslaget, idet det høie Thing vistnok for sit Vedkommende vedtog Lovforslaget, men i en saadan Skikkelse, at det af Landsstinget blev negtet. Overgang til 2den Behandling med en motiveret Dagsorden, som gik ud paa, at da der under de forhaandenværende Omstændigheder ikke var nogen Udsetning til, at en fortsat Behandling af det foreliggende, for Landsstinget nantagelige Lovforslag vil bringe noget Resultat, og da Regjeringen i den bestaaende Lovgivning har Hjemmel til at ordne Statsbanernes Forvaltning, indtil en ny Lov kan blive givet, gaar Landsstinget over til Dagsordenen. Saaledes stod Sagen, da jeg for nogle Maaneder siden overtog Indenrigsministeriet; det Spørgsmaal, der snart maatte stille sig for mig, var ikke det, om hvorvidt den nuværende Tilstand burde bibeholdes i en ubestemmelig, vis Fremtid, thi derom ere formodentlig Alle enige, baade om, at Statsbanernes Bestyrelse træver en nødvendig Omordning, og ligesaa, at denne Omordning ikke bør udsættes længere end høist fornødent, men det Spørgsmaal, der stillede sig for mig, var det, hvorvidt jeg burde betragte de Forsøg, der i de tvende sidste Rigsdagsamlinger have været gjorte til at faae denne Sag ordnet ved Lov, som udtømmende eller i alt Fald for Tiden afsluttede og derefter skride til den Fremgangsmaade, som er lovhjemlet i Slutningen af første Paragraf af den Lov, jeg nys citerede, af 2den Juli 1880, eller om jeg burde gjøre endnu et Forsøg paa at faae Sagen ordnet ved Lov, inden jeg skrider til den nævnte Fremgangsmaade. Af det foreliggende Lovforslag vil det fremgaa, at

jeg har valgt den sidste Vej, den nemlig, at gjøre et tredje Forsøg paa at faae Sagen ordnet ved Lov, og det vil ligeledes af Lovforslaget fremgaa, at jeg har troet principielt at kunne gaa ind paa den Opfattelse, som blev gjort gjældende af det høie Thing i forrige Samling med Hensyn til Ordningen af denne Sag. Jeg skal i saa Henseende henvisse til Lovforslagets tredje Paragraf, hvor det siges, at senest paa den i Aaret 1888 sammentrædende ordentlige Rigsdag bliver at fremsætte Forslag til særlige Love om alle de Punkter, som det høie Thing i forrige Samling ansaa nødvendige til Sagens Ordning, saasom først Forslag til Lov om den endelige Organisation af Statsbanernes Bestyrelse, Forslag til Lov om Lønninger og Alderdomsforsørgelse for det ved Statsbanerne ansatte faste Personale, Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for fastsættelsen af Taxter og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Banerne med tilhørende Dampstibs- og Færgforbindelser, og endelig Forslag til Lov om de Forantaltninger, som ville være at træffe for at sikkere Ordenen paa Banerne m. v. samt betrygge dets Sikkerhed, dog kun for saa vidt de vedrøre Publikum. Derhos indeholder den nævnte § 3 et Tilsgagn om, at paa Finantslovsforslagene for 1889-1890 og følgende Finantsaar skal der optages et kalkulatorisk Overslag over Banernes Indtægter og Udgifter i vedkommende Driftsjaar, og det er en Selvfølge, at Regnskaberne over Banernes Indtægter og Udgifter, naar disse Bestemmelser optages i Finantsloven, da ganske paa samme Maade som alle andre Regnskaber om Statens Indtægter og Udgifter vil blive at undergive Statsrevisionens Behandling.

Jeg nævnedes nys, at det vil fremgaa af Lovforslaget, at jeg har troet at kunne principielt slutte mig til den Opfattelse, som det høie Thing gjorde gjældende i forrige Samling navnlig om, at der maa indrømmes Rigsdagen en betydelig større Indflydelse end hidtil paa Sernbanernes Drift. Jeg skal nu tilføie, at det er mig umuligt for Tiden at inklade mig paa Spørgsmaalet om at ordne Forholdet i alle dets Enkeltheder, saafremt Folkethinget vil fastholde de Forordninger, som det stillede i Sjor, at Gjennemførelsen af den hele Ordning i alle dens Enkeltheder skal ske samtidig med, og saasnart man begynder paa Sammenbragningen af de to Banekomplekser. Det her foreliggende Lovforslag indeholder derfor den Bestemmelse i sin første Paragraf, at Sammenbragningen af Banekomplekserne skal foregaa, og at den samlede Bestyrelse af Banerne underlægges en Generaldirektør, som staar umiddelbart